

Hoofdstuk 3

Gemaakt, geschapen en geformeerd

In ons onderzoek naar Adam en Israël beginnen we bij het begin. De schepping van Adam en de schepping van Israël. We lezen verscheidene keren over de schepping van Adam. In de eerste plaats als kroon op Gods werk in de zevendaagse scheppingsweek in Genesis 1.

*'En God zei: Laat Ons mensen **maken**, naar Ons beeld, naar Onze gelijkenis; en dat zij heerschappij hebben over de vissen van de zee, en over het gevogelte van de hemel, en over het vee, en over de gehele aarde, en op al het kruipende gedierte dat op de aarde lijkt. En God **schiep** de mens naar Zijn beeld; naar het beeld van God **schiep** Hij hem; man en vrouw **schiep** Hij ze.'* (Gen. 1:26, 27).

Het tweede verslag van de schepping van de mens lezen we in het volgende hoofdstuk van Genesis.

*'En de HEERE had de mens **geformeerd** uit het stof van de aarde en in zijn neusgaten geblazen de adem van het leven; alzo werd de mens tot een levende ziel.'* (Gen. 2:7).

Uit deze twee tekstgedeelten zien we in elk geval drie dingen.

1. De mens wordt gemaakt naar Gods beeld.
2. Hij wordt geschapen naar Gods beeld.
3. Hij wordt geformeerd uit het stof van de aarde.

Dat Adam het beeld van God gedragen heeft is duidelijk méér dan alleen een geestelijke gelijkenis. Paulus geeft aan dat Christus het Beeld van God is. Dat lees je bijvoorbeeld in 2 Korinthe 4. In dat gedeelte heeft Paulus duidelijk de schepping voor ogen aangezien hij ook verwijst naar het licht dat uit de duisternis zou schijnen.

'Doch indien ook ons Evangelie bedekt is, zo is het bedekt in degenen die verloren gaan; in wie de god van deze eeuw de zinnen verblind heeft, namelijk van de ongelovigen, opdat hen niet zou bestralen de verlichting van het Evangelie van de heerlijkheid van Christus, Die het Beeld van God is. Want wij prediken niet onszelf, maar Christus Jezus, de Heere, en onszelf, dat wij uw dienaars zijn om Jezus' wil. Want God, Die gezegd heeft, dat het licht uit de duisternis zou schijnen, is Degene, Die in onze harten geschenen heeft, om te geven verlichting van de kennis van de heerlijkheid van God in het aangezicht van Jezus Christus.' (2 Kor. 4:4-6).

Deze prediking van Paulus had een doel en wel om hen die God tevoren gekend had te verordineren het aan het beeld van Zijn Zoon gelijkvormig te zijn (Rom. 8:29). Dat Paulus ook in dit gedeelte de schepping voor ogen heeft en het herstel ervan, blijkt uit de verzen 18 tot en met 22 van dit hoofdstuk. Paulus gebruikt het woord 'schepping' daar viermaal.

In Kolossenzen 1 spreekt Paulus weer over de Zoon als het Beeld van God en dat doet hij weer in de context van de schepping:

'In Wie wij de verlossing hebben door Zijn bloed, namelijk de vergeving van de zonden; Die het Beeld is van de Onzienlijke God, de Eerstgeborene van de hele schepping.' (Kol. 1:14, 15).

Adam werd gemaakt naar dat Beeld. Dat Beeld heeft alles te maken met de heerlijkheid van God; kennis van die heerlijkheid is in het aangezicht van Jezus Christus (2 Kor. 4:6).

Dit is ook wat er bedoeld wordt met de schepping van Israël tot Zijn eer (of heerlijkheid). Daarvan lezen we in Jesaja 43.

*'Vrees niet, want Ik ben met u; Ik zal uw zaad van de opgang brengen, en Ik zal u verzamelen van de ondergang. Ik zal zeggen tot het noorden: Geef; en tot het zuiden: Houd niet terug; breng Mijn zonen van verre, en Mijn dochters van het einde der aarde. Een ieder, die naar Mijn Naam genoemd is, en die Ik **geschapen heb tot Mijn eer**, die Ik **geformeerd heb**, die Ik ook **gemaakt heb**.'* (Jes. 43:5).

In de eerste plaats zien we exact dezelfde woorden die ook van toepassing zijn op Adam, namelijk 'geschapen', 'geformeerd' en 'gemaakt'.

Ten tweede zien we dat Israël - want dat zijn Zijn Zonen en Zijn dochteren in dit vers - geschapen is tot Zijn heerlijkheid en dat moet iets met gelijkvormigheid met Zichzelf te maken hebben. Israël was gemaakt om de kennis van de Heere op de aarde te verspreiden en Zijn Naam bekend te maken. Dat kon alleen als het volk Zijn beeld vertoonde. Vandaar die uitdrukkelijke woorden:

'En gij zult Mij heilig zijn, want Ik, de HEERE, ben heilig.' (Lev. 20:26).

De heerlijkheid van Israël bestond in het feit dat de heerlijkheid van de Heere in het midden van het volk zou wonen, in het heilige der heilige van de tabernakel en later van de tempel. Daartoe had Hij het volk gemaakt, geschapen, geformeerd. Opdat Hij in het midden van dat volk een woonplaats zou hebben.

Ik verwees zojuist naar Jesaja 43. Dat hoofdstuk begint er zelfs mee dat God de Schepper en de Formeerder is van het volk Israël.

'Maar nu, alzo zegt de HEERE, uw Schepper, o Jakob! En Uw Formeerder, o Israël!' (Jes. 43:1).

En niet alleen dit; Hij voegt eraan toe dat het volk verheerlijkt is geweest.

'Van toen af, dat gij kostelijk zijt geweest in Mijn ogen, zijt gij verheerlijkt geweest, en Ik heb u liefgehad.' (Jes. 43:4)

Adam was geschapen naar Gods beeld, naar Zijn gelijkenis. Dat Beeld droeg de heerlijkheid van God en zo vertoonde ook Adam Gods heerlijkheid op aarde. Israël was geschapen tot Zijn heerlijkheid en had de opdracht in heiligheid Gods heiligheid te weerspiegelen.

Het stof der aarde

We hebben ook gelezen dat God de mens uit het stof van de aarde formeerde. Daarom schrijft Paulus dat de eerste mens uit de aarde **stoffelijk** is.¹ (1 Kor. 15:47).

'Hoedanig de stoffelijke is, zodanigen zijn ook de stoffelijken; en hoedanig de Hemelse is, zodanige zijn ook de hemelsen. En gelijkerwijs wij het beeld van de stoffelijke gedragen hebben, alzo zullen wij ook het beeld van de stoffelijke dragen.' (1 Kor. 15:48, 49).

De vergelijking is hier niet zozeer tussen Adam na zijn val en Christus, maar tussen de uit het stof van de aarde geschapen Adam en de hemelse Christus die door Zijn vernedering en dood ten derden dage uit het stof van de dood (Ps. 22:16) opstond. 'Stoffelijke' is ook hier niet zozeer negatief bedoeld, hoewel dat beeld van Adam na de zondeval natuurlijk behoorlijk was bedorven en daarmee dat van al zijn nakomelingen. 'Stoffelijk' was de aard waarin Adam was geschapen; dat staat tegenover de Hemelse, naar Wiens gelijkenis geschapen was. Adam was zo een type, een voorbeeld van Hem Die

¹ Niet 'uit de aarde aards' zoals bijvoorbeeld de SV. Zo'n vertaling verbreekt het verband met Gen. 2:7. Het is duidelijk Paulus' bedoeling om dat verband te leggen, zoals 1 Kor. 15:45 aantoont.

komen zou en het feit dat wij niet Adams beeld, het beeld van de stoffelijke dus, maar het beeld van de Hemelse zullen dragen is een bijna onbevattelijke Evangeliewaarheid.

Maar hoe zit het met Israël, het volk?

Het Griekse woordje voor 'stoffelijk' is *choikos*, dat is afgeleid van *chous* en dit wordt in de Septuaginta gebruikt om onder andere het Hebreeuwse *afar* te vertalen, zoals in Genesis 2:7.

Een ander voorbeeld is Prediker 3:20.

'Zij gaan allen naar één plaats; zij zijn allen uit het stof, en zij keren allen weder tot het stof.'
(Pred. 3:20).

Dat is een vers wat ons de eindbestemming van de mens leert; terug naar het begin, als we niet rekenen met een God Die machtiger is dan dat.

Er is in de Schrift slechts één man die zichzelf vergelijkt met *afar*, stof dus. Die man is Abraham, de stamvader van Israël.

*'En Abraham antwoordde en zei: Zie toch; ik heb mij onderwonden te spreken tot de Heere, hoewel ik **stof** en as ben.'* (Gen. 18:27).

Israël is voortgekomen uit Abraham. En Abraham noemde zichzelf stof. Stof is dood materiaal. Dat gold in geestelijke zin ook voor Abraham. Hij en zijn vrouw waren onvruchtbaar en konden geen kinderen krijgen. Het eerste wat er van Sara vermeld staat dat zij onvruchtbaar was en dat zij geen kind had (Gen. 11:30). De rechtvaardiging van Abraham bestond hierin dat hij nochtans geloofde dat hij een vader van vele volken zou worden en dat zijn zaad zou zijn als het stof (*afar*) der aarde. (Gen 28:14). Hij geloofde in een God Die de doden levend maakt (Rom. 4:17) en dat God machtig was om uit het dode stof dat hij was leven voort te brengen. Ook daarin zit de vergelijking met Adam. God blies Zijn levensgeest, de adem van het leven of de adem van de geest van het leven (Gen 2:7; 7:22) in Adams neusgaten en die werd zo tot een levende ziel uit het stof der aarde.

Israël heeft ook een bovennatuurlijke oorsprong en is een rechtstreekse schepping van God uit het 'stof' genaamd Abraham.

Conclusie

Adam is geschapen, Israël is geschapen en God is de Schepper.

Adam is geformeerd en Israël is geformeerd. God is de Formeerder.

Adam is gemaakt en Israël is gemaakt. God is de Maker. (Jes. 54:5).

Adam is geformeerd uit het stof der aarde en zo is Israël geformeerd uit het 'stof' Abraham.

Adam was geschapen overeenkomstig Gods Beeld. Hij vertoonde dus een gelijkenis met het Beeld van God, Christus. Israël was bestemd om een heilig volk te worden, zoals God Zelf heilig is en daarmee weerspiegelde het volk ook iets van het beeld van Christus.